

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

III. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM.

ÁRA 30 FILLÉR

1959. ÁPRILIS

MÁJUS 1 MEGÜNNEPLÉSÉRE KÉSZÜLÜNK

Május 1, a nemzetközi proletáriátus nagy ünnepe. Felszabadulásunk óta immár

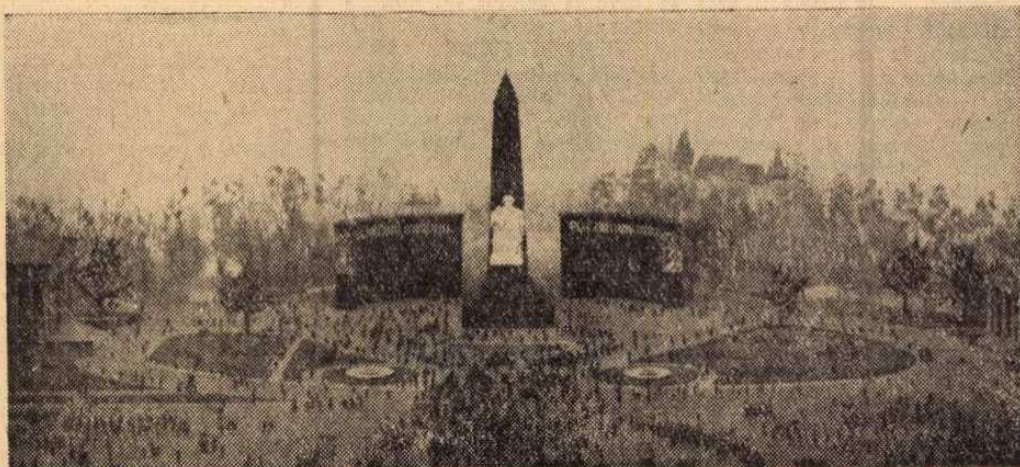
tizenötödikször ünnepeljük vidáman ezt a napot, amelyen kulturmunkásaink évről évre színes, változatos műsorral szórakoztatják a postaszervek dolgozóit.

Ebben az évben ismét vidám programmal, lelkesen készülődnek öntevékeny művészeti csoportjaink. Az ismeretterjesztő programokban

május 1 történetének eseményeiről szóló előadásokat tartunk. Könyvtársaink kiállításokat készítenek.

A Posta Szimfónikus Zenekar az ünnepet megelőző héten szórakoztató zenével közszönti az egyes postaszervek dolgozóit.

A május elsejei felvonulá-

Május elsejei ünnepség Budapesten, 1919-ben.

son — mint máskor is — kulturmunkásaink járnak majd élen a jó hangulat megteremtésében.

Május 1 délutánján a Posta Központi Kultúrotthonban szórakoztató

műsor lesz, este hangulatos zene várja a szórakozni, táncolni vágyó postás dolgozókat.

Május 2-án a Városligetben — a Dózsa György út és a Landler Jenő út sarkán —

felállított szabadtéri színpadon délelőtt 10-től 12 óráig a gyermekeket, délután 16-tól 19 óráig a felnőtteket szórakoztatják színes kulturális műsorral legjobb művészeti csoportjaink.

Termelési tanácskozás a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságán

Március 24-én, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság belföldi kezelési osztálya termelési tanácskozást tartott. A tanácskozáson a dolgozók megvitaták az elmúlt évi tervteljesítést, értékelték az eredményeket, beszámoltak a hibákról.

Az üzem 1958-ban ért el jelentős eredményeket. A sikerek a dolgozók között kialakult jó kollektív szellemnek tudhatók be. A dolgozók kölcsönös megbeszélése, az egymáson segíteni akarás, amely eddig is megmozgta gyümölcsét, az 1959. évi tervfeladatok teljesítésének és a meginduló

munkaversenynek igen jó segítője lesz.

A termelési tanácskozás vitájában 21-en szözltek fel. Többen tették értékes észrevételeit, javaslatot, amely a további munka során fogja majd éreztetni jó hatását.

A lelkes hangulatú termelési tanácskozás, amelyen több dolgozónak kiosztották a „Posta Kiváló Dolgozója” kitüntető címet és oklevelet — azt mutatta, hogy a HTI belföldi kezelési osztályának nődolgói fegyelmezett, jó munkával igyekeznek egyre jobb és több eredményt elérni.

Dr. Kovács László

Kettős ünnep a Budapest 62. sz. hivatalban

Kettős ünnepet ültünk, igen szép, bensőséges keretek között április 2-án a Budapest 62. sz. postahivatalban. Hivatalunk elnyerte az „Eldőz” büszke címet és ünnepeltük április 4-ét, hazánk felszabadulásának évfordulóját.

Oly nagy volt az érdeklődés, hogy kultúrtermünk kicsinek bizonyult. Körülbelül 300-an jelennek meg. Rontó Tibor vezérigazgatóhelyettes, aki ünnepi beszédében méltatta a kettős ünnep jelentőségét, három „Posta Kiváló Dolgozó” oklevelet és három soron kívüli kinevezést adott át hivatalunk élenjáró dolgozóinak.

Az ünnepélyen megjelent dr. Rátky László, a Budapesti Posta-igazgatóság vezetője, Kóczán András, a Posta Szakszervezet alelnöke, a VI. kerületi pártbizottság és több társ hivatali képviselője is. Felszözltek még az ünnepségen Kaszás Ferenc párttitkár, Sebők András hivatalvezető és Virágh István, a szakszervezeti bizottság elnöke. Kaszás elvtárs a jól induló munkaverseny fokozására hívta fel dolgozóink figyelmét, Sebők elvtárs a hivatal eredményeit köszönte meg a dolgozóknak, Virágh elvtárs a dolgozók nevében tett ígéretet, hogy a most elnyert szép kitüntetést igyekeznék megtartani.

Hivatalunkban 212 dolgozó kapott jutalmat, és igen sok társ hivatali küldött üdvözlő táviratot, amelyben a hivatalunk dolgozóit köszöntötték.

A szép háziünnepély igen jó hangulatban ért véget.

CSEHERHALMI ANTAL
tájékoztatási felelős

A VÁNDORZÁS SZÓLÓ büszke tulajdonosai

1958-ban, a postaiüzemek közül a Posta Központi Járműtelep és a Posta Központi Kábelüzem érte el a legjobb gazdasági eredményt. Ennek alapján elnyerték a Minisztertanács és a Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnöksége vándorzászlaját. Mindkét üzemben április 3-án tartották a vándorzászló átadó ünnepséget.

A Posta Központi Járműtelep

dolgozói a délutáni órákban mosolygó arccal, meleg tekintettel üdvözölték az érkező vendégeket. A nagyterem ablakain beszűrődő napsugár, mintha körülölelte volna az emelvényen elhelyezett vörös vándorzászlót, a terített asz-

talnál helyet foglaló ünneplő dolgozókat.

Először Pálvölgyi László übenök üdvözölte a megjelenteket és felolvasta Marosán György és Kossa István elvtársak, valamint a XIV. kerületi Pártbizottság üdvözlő táv-

íratát. Ezután ismertette az üdvözlő táviratokat küldő közlekedési és postai üzemeket.

Horn Dezső, szakszervezetünk elnöke, a SZOT Elnökségének üdvözlőjét tolmácsolta. Beszédében megemlékezett hazánk felszabadulásának évfordulójáról, méltatta annak jelentőségét.

„A SZOT és a Minisztertanács vándorzászlaját elnyerni — mondotta — nagyon szép eredmény. Bizom abban, hogy a Járműtelepen továbbra is virágozni fog az a jó kollektív szellem, amely elősegítette az eredmények elérését. Bizom, hogy jó munkájukkal továbbra is megtartják a szocialista üzemeket megillető magas kitüntetést. Ehhez kívánok erőt és egészséget a szaktársaknak!”

A Minisztertanács és a SZOT vörös vándorzászlaját Vámosi Sándor igazgató vette át, amit a dolgozók nagy tapsal köszöntöttek.

A Posta Központi Kábelüzem

Guszev utcai központjában az ünnepséget Derecske József üb. elnök nyitotta meg. A miniszter és a postavezérigazgatóság dolgozóinak üdvözlőjét Kővesi Béla vezérigazgató elvtárs adta át. Zsuffa Szabolcs szakszervezetünk alelnöke a posta szakszervezet nevében köszöntötte az üzem dolgozóit.

Kővesi elvtárs beszédében

Katona Antal miniszterhelyettes üdvözlő beszédében postai feladatokkal foglalkozott és hangsúlyozta: Ahol a munkáshatalom saját sorsának irányítója, olyan szép eredményeket lehet elérni, mint itt a Posta Központi Járműtelepen. A szocialista országokban a munka gyümölcsét elsősorban maguk a dolgozók élvezik. Szép példája ennek, hogy a Járműtelepen az igazgatói alapról 310 dolgozó 128 000 forint jutalmat kapott.

A XIV. kerületi Pártbizottság nevében Gábor Márton elvtárs üdvözölte a Járműtelep dolgozóit, majd Dragonya Ferenc üzemi párttitkár a dolgozók nevében tett ígéretet a további jó munkára, és az eredmények fokozására.

Az ünnepségen Vámosi Sándor, Dragonya Ferenc és Pintér József elvtársaknak Katona Antal miniszterhelyettes átadta a minisztertanács „Munka Erdemrend” kitüntetését.

megemlékezett április 4-nek jelentőségéről. Elmondotta továbbá, hogy népgazdaságunk fejlődésével szorosan összefügg a posta munkája is, és ezért a postának is lépést kell tartania országunk fejlődésével. A posta az elmúlt évben igen szép eredményeket ért el és ebben igen jelentős része van a Minisztertanács és a SZOT elnöksége vándorzászlá-

Várkonyi Nagy Béla:

MÁJUSI ÓDA

Ó, május! zengő, tiszta harsonák
Szavával eggyé-ötvözött világ!

Ó, dermedt farlót bontó új eke,
Te gyárak, bányák, földek ünnepe!

Benned a harcra-edzett öntudat
Az egyértelmű-jobb felé mutat.

Hogy béke, szépség s önfeléd öröm
Othont találjon minden délkörön!

Rügyet-fakasztó, győztes áradat:
Nem ismersz vámot, sem határokat,

Remény szele, te adtad a tüzet,
Mely átfog távol kontinenseket,

Golf-áramok s virgone passzát-szelek
Viszik lobogva hős ígédet,

S hol csille leng sodrott kötél-csigán
S bányász szorong az akna kosarán,

Amerre bátor munkás-szív dobog,
S jövőt mutatnak gyors elektronok:

A nagyvilágon szerle, — mindenütt
Naptámadásod láng-varázsa süt!

Ó, május! zengő, tiszta harsona,
Ne lankadj! s ó, ne torpanj meg soha!

Eredményes munkáért

hárommillió forint jutalmat kaptak a postás dolgozók

A szocializmus építése során — az egyenlő munkáért, egyenlő bér elvének érvényre juttatása mellett — a dolgozókat anyagi jutattások is ösztönzik a több és jobb munkára.

A termelő üzemeknél a nyereségrészesedés az, ami mindig jobb eredmény elérésére ösztönzi a dolgozókat. A postánál és más hasonló szolgáltató üzemnél, ahol a nyereségrészesedést még nem vezették be, — kormányunk 1957. végén úgy határozott, hogy az igazgatói alap egy főre eső összegét 1958-tól meg kell emelni.

Évközben az igazgatói alap 50 százalékat feltétel teljesítése nélkül negyedévi bontásban fizetik, azért, hogy ebből az összegből a jóléti stb. kötelezettségeket (pl. a szociális létesítmények fenntartásához való hozzájárulás stb.) — teljesíteni lehessen. Az igazgatói alap másik 50 százalékat az éves terv teljesítése esetén szabad kifizetni. Az 1958 évi igazgatói alap teljes ösz-

szegének kifizetését lehetővé tette a postás dolgozók többségének 1958-ban végzett eredményes munkája, mely biztosította az előirányzott terv teljesítését. Így kerülhet sor ez év április első napjaiban arra, hogy az igazgatói alap 1958-ban viszatartott részét — mintegy hárommillió forintot — szétosszák a dolgozók között.

Az igazgatói alapról jutalomként nem minden dolgozó részesült. A szétosztásnál, az elbírálásnál figyelembe kellett venni az előző évben végzett munka mennyiségét és minőségét. Azok a dolgozók, akik több, és minőségileg jobb munkát végeztek, nagyobb összegű jutalomban részesültek.

Amennyiben a postás dolgozók a posta 1959. évi tervét is teljesítik, illetve a 3 éves terv postai eredményeit idő előtt elérik, — a jövőben még nagyobb lesz a jutalmazási lehetőség.

Gyimesi Antal,

a bér- és munkügyi osztály munkatársa.

A Posta Központi Kábelüzem dolgozóit Kővesi Béla vezérigazgató beszédét hallgatják. (Almási László felv.)

jával kitüntetett Kábelüzemnek is.

„Ahhoz, hogy a postás dolgozók jólétét még tovább fokozzuk — mondotta — elsősorban a postás dolgozók jó munkája szükséges. A dolgozók maguk teremtik meg — munkateljesítményük növelésével — a nagyobb jutalmazások lehetőségét, amint ezt az elmúlt év példája is bizonyította.”

A továbbiakban arra kérte a dolgozókat, hogy fokozzák eredményeiket, mert ezzel

nemcsak a saját érdeküket, hanem a posta és a népgazdaság érdekét is szolgálják.

A dolgozók nevében Gázi Nándor elvtárs mondott köszönetet és ígéretet tett, hogy eredményeikkel a vándorzászló megtartására töreksszenek.

A Kábelüzem vezetősége a dolgozók lelkes tapsvihara között vette át a vörös vándorzászlót. Eredményes munkájukért Gázi Nándor igazgató és Dedek Lajos főmérnök „Munka Erdemrend” kitüntetést kaptak.

Mindkét üzemnél a jutalmak és kitüntetések átadása után a dolgozók vidám hangulatban még sokáig együtt maradtak. Vitatták, hogy hogyan fokozzák eredményeiket, milyen versenyeket indítsanak annak érdekében, hogy üzemükben maradjon a jó munka büszke jelképe a Minisztertanács és a SZOT elnökségének vándorzászlaja.
Sok sikert hozzá!

A Posta Központi Járműtelepen Katona Antal miniszterhelyettes köszönti a dolgozókat. (Bolvári József felv.)

Vanják felelősségre

A SZOCIÁLIS BERUHÁZÁSOK HANYAG INTÉZŐIT

Szakszervezetünk legfontosabb feladatai közé tartozik a posta szociális munkavédelmi, sport és kulturális beruházásainak állandó ellenőrzése. Az ellenőrzés kezdődik a terv összeállításánál, folytatódik a kivitelezés, ütemének figyelemmel kísérésevel és természetesen megnyilvánul a tervidőszak végén. Ezúttal az 1958. évi szociális tervet teljesítéséről adunk számot.

A posta 3 éves tervében fenti célokra az 1958. évre 2 350 000 forintot ütemeztek be. Szakszervezetünk V. Kongresszusának határozata szerint a tervbe elsősorban a legerősebb és legnagyobb összeget igénylő beruházásokat javasoltuk felvételre. Így: a Javitóműhelynél konyha, étkezdé kialakítása, emelet ráépítéssel; a miskolci konyha, étkezdé tervezése és építése; a járműtelepi sportpálya különféle munkálatai; a budapesti központi munkásszállás tervezési munkálatai. A megvalósítandó teljesítmények között volt a Lipót-központ épületében kialakítandó konyha és étkezdé, az Anyagszertár dolgozóinak munkáját könnyítő emelőgép beszerzése és beépítése, a lakóhegyi rádióállomás épületében különféle szociális, egészségügyi helyiségek kialakítása, a József-központ inter-termének régen hűtő hangszigetelési munkáinak befejezése stb.

Sajnos az év végére megváltoztak a számok és a tételek is. Teljesen elmaradt például a Lipót-konyha kialakítása. A budapesti munkásszálló tervezését sem kezdhették meg. Legsúlyosabb lemaradás a miskolci igazgatóság étkezdéjénél mutatkozik. A Miskolci Tervező Iroda tervszerűtlensége következtében az év közepén az építkezés lehetőségének gondolatát is el kellett vetni. A Javitóműhely emeletráépítési munkálatainál már a nyár folyamán zökkenők mutatkoztak, mert a 23. sz. Építő-

ipari Vállalat kevés munkatársával, lassú ütemben végezte az építkezést. A vezérigazgatóság Berépi szakosztálya és szakszervezetünk közbenjárására sikerült ugyan gyorsítani az építkezést, de a tervezetthez képest csak kisebb értékű munkát tudtak év végére elvégezni. Az Anyagszertár emelőgéppel kapcsolatos munkái is csak részben valósultak meg. A budapesti sportpályánál is lemaradás történt, mivel a PÉKÜ — amelynek vezetői még november hónapban is teljesítést ígértek — a parkosítási és részben a kerítési munkálatokkal adós maradt. A Bp. 62. hivatal porszívó berendezési munkálataira szánt összeg sem lett felhasználva, mert a Bp. igazgatóság addig tanulmányozta a hazai és külföldi elszívóberendezéseket, addig gyűjtötte a különféle adatokat, míg elérkezett december, eredmény nélkül.

Ezek az elmaradások, amelyek már év közben, de főleg a tervidőszak végén jelentkeztek, joggal váltanak ki felháborodást a postás dolgozók részéről. Nemcsak azért hibáztathatók a vezetők, tervezők, mérnökök és kivitelezők, hogy a nyilvánvalóan fontos szociális munkavédelmi, kulturális és sport létesítmények nem valósultak meg, hanem azért is, hogy az évközi, vagy főleg a késő őszi hitel megmaradások elkerülése érdekében kevésbé fontos létesítményeket valósítottak meg. Kétségtelen, hogy a soproni konyha korszerűsítése, a Krisztina-óvoda, bölcsőde bővítése, az isaszegi szellőző, a Tükör utcában létesített vendégszoba, a pécsi büfé stb. nem szükségtelen beruházások voltak. De nem voltak a legfontosabb és a nagylétszámú postaszervek dolgozóit érintő szociális problémák. Az ilyen megoldás nemcsak V. kongresszusunk határozatával el-

lentetés, hanem komolytalanná teszi a szocialista tervezés elveit is.

Számokban és százalékokban kifejezve: a tervezett 2 350 000 forintos beruházási keretből 2 063 000 forintot használt fel a posta, amely csak 87,5 százalékos teljesítésnek felel meg.

Szakszervezetünk elnöksége ez év elején megvitatta a lemaradás okait. Távlatosan mérlegelve a körülményeket — amelyek kétségtelenül nehezítik az építőiparban is a tervszerű és zökkenőmentes munkálatait — elnökségünk megállapította, hogy nem kis felelősség terheli a vezérigazgatóság beruházás és építési szakosztályát. Ez a felelősség a szakosztályt — első sorban a gyakoribb és alapo-

sabb ellenőrzés elmulasztásáért terheli, és azért, hogy az igazgatóságok, a PÉKÜ, a postamérnökök és tervezők mulasztásait nem gátolta meg és a határidők megtartását nem követelte meg.

Véleményünk szerint erősebben és határozottabban kell álláspontot kialakítani a hanyagságból és nemtörődomségből származó nehézségeket.

Szakszervezetünk is tanulhat az elmúlt év tapasztalataiból. Sokkal következetesebben és alaposabban kell a jövőben ellenőrizni a gazdasági vezetőkkel olyan irányú tevékenységét, mert nem engedhető meg a legkisebb mulasztás sem. Nem lehet — és nem is célunk —, hogy a gazdasági vezetőkkel ok nélkül szemben álljunk, vádaskodjunk és postás dolgozóink előtt pellengérré állítsuk őket. De a jövőben sem riadunk vissza a számonkéréstől, ha arról lesz szó, hogy felhívjuk a figyelmet a hibákra s felelősségrevonást eszközölünk. Sándor Istvánné

Nyilvános területi bizottsági ülés Egerben

A Miskolc területi bizottság februárban úgy határozott, hogy a következő ülést — amelyben az Eger 1. postahivatal szakszervezeti bizottságának munkáját tárgyalják — Egerben tartjuk meg nyilvánosan. A nyilvános értekezletnek napirendi pontja volt az 1959. évi üdülési munka előkészítése is.

A nyilvános értekezlet — amelyre meghívtuk a postás dolgozókat is — igen hasznos módszerrel segítséget nyújtott szakszervezeti munkánkhoz. A meghívottak megjelenése szépen sugározta az érdeklődést. Szinte sugározta az arcaik, hogy érdeklődéssel, kíváncsisággal figyelik ennek a választott szervnek tanácskozási. A területi bizottsági tagok felszólalásait fokozottabb felelősségérzet jellemezte. Érezték, hogy olyan emberek előtt tanácskoznak és döntenek egyes kérdésekben, akik őket megválasztották. Ez volt az egyik cél.

Ez a nyilvános értekezlet az alsóbb szervek funkcionáriusainak módszerekben adott segítséget. Látták, hogyan kell egyes kérdésekről tárgyalni, vitatkozni. Tehát segítséget adunk az alapszervi vezetőség üléseire, tanácskozásihoz is.

A jelenlévő szakszervezeti tagság ezenkívül betekintett a szakszervezeti vezetőszerkezet munkájába és foglaltat alkott arról, hogy mi a felsőbb szakszervezeti szerv feladata. Látták, hogy a területi bizottsági tagok egyes kérdésekben hogyan foglaltat állást és bátran elmondják esetleges ellenvetéseiket is.

A meghívott dolgozók tevőlegesen is részt vettek az értekezlet munkájában. A területi bizottsági tagok kérdéseit, hozzászólásait után a meghívottak is kérdezték és elmondották véleményüket.

Horváth Kálmán,
a területi bizottság elnöke

A körülkerítéssel a turistáskodást kedvelő beutaltak pihenését kívánjuk meg zavartalanabbá tenni.

Héviz

A postások legkedveltebb, gyógyító hatású vízi üdülője. Az idén több mint 600 000 forintos költséggel az épületet kívül-belül csaknem teljesen felújították. A nagytatarozást már az elmúlt őszi folyamán megkezdtek. Az épület új tetőzetet kapott, festik, mázolták, berendezéseit felújították. Felszerelését meg új dologgal egészítették ki.

Balatonon üdülőinkben és mindenütt szorgalmasan folynak a nagy előkészületek. A balatonboglári gyermeküdülőben körülbelül 150 000 forintos épületfelújítást végzünk. Parkja széppé varázsolva: friss gyepszőnyeggel, szépen nyírt sövényekkel több száz bokor-roszával és gondozott utakkal fogadják majd a kis postás-vendégeket.

Balatonföldvár

A három üdülőépület közül az I. és II. számú épületet teljesen tartarozták. Még a bútorokat is mázoltatjuk. Új társalgó-berendezésről és szép függönyök beszerzéséről sem feledkeztünk meg. Az üdülő gondnoka „Károly bácsi”, aki a Dél-Balaton menti üdülők versenyében az elmúlt évben kertjével a 3-ik díjat nyerte — többek között 100 tő rózsát

Körséta a nyitó üdülőkben

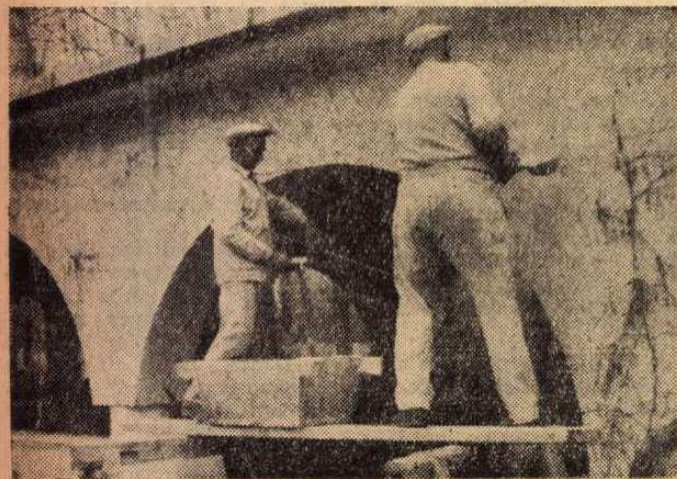
Megjött a tavasz, és az ország legszebb tájain, a Mátrában, a Duna-kanyarban, a Bakonyban és a Balaton mellett, a hosszú tél után üdülőinkben már készülődnek a nyárra, a pihenésre érkező dolgozók fogadására.

Nézzünk csak széjjel: tataroznak, takarítanak, szellőztetnek. Ezek a munkák még az őszi és a tél folyamán gondosan előkészített terv alapján történnek. Megvalósítjuk a beutalt dolgozók helyes javaslatait és arra törekszünk, hogy ebben az évben, amikor a tervezett üdültetés 10. évfordulóját ünnepeljük, csakugyan többet, jobbat, szebbet, kulturáltabb üdülést biztosítsunk a beutalt dolgozóknak.

Látogassunk meg néhány üdülőt.

Mátraháza

Ez a kis hegyi üdülők az utóbbi években óriási léptekkel fejlődött. Nemrégén még szerény, turista jellegű üdülő

Tatarozzák a balatonboglári gyermeküdülőt. (Szilágyi Géza felv.)

a rendszeres fürdőre is lesz lehetőség. Az üdülő felszerelése új szőnyegekkel, falvédőkkel gyarapodott.

Nagymaros

Az ország legszebb üdülőhelye. A tószéren ható, szépségéről híres visegrádi Duna-kanyar, a sok szép kirándulási lehetőséget nyújtó hegylábanál fekszik. Méltán mondhatjuk, hogy a nagymarosi üdülők a Duna legszebb és legjobban felszerelt üdülője. Körülbelül 50 000 forintos költséggel még szebbé, még kényelmesebbé tesszük. Az idén már élvezhetik beutaltjaink az elkészült tetőteraszról látható gyönyörű panoráma szépségeit is.

Zirc

A Bakony fővárosa. A zirci erdő szélén húzódik meg szépen a zirci postásüdülő. Igazi pihenőhely. Ebben az évben ünnepi megnyitásának 25. évfordulóját. Szép, magyaros berendezést az idén szőtesekkel, függönyökkel és szőnyegekkel tesszük otthonosabbá. Az épület környékét 70 000 forintos költséggel, kerítéssel vesszük körül. Jókora erdővel gyarapodik az üdülő parkja.

Május 1

J smét készülődnek a világ dolgozói, hogy május elsejét, a nemzetközi munkásvilág diadalünnepét, egybeforrott szívvel köszöntsék.

Hatvankilenc évvel ezelőtt, a nemzetközi munkások legjobbjai avaták a termelő munka nagy ünnepévé május elsejét. A dolgozókat kizsákmányoló haszontörzsek hiába követek el mindent, képtelenek voltak meggátolni a születő „új” erősdését. S azóta a nemzetközi munkásság május 1-én ünnepelő ruhába öltözik, hogy külsőségeiben is méltó módon nyilvánítsa egybeforrottságát. Szerte a világban a gyárak dübörgő gépei között, a bányák mélyén, a mezőkön és hivatalokban egyre sokasodik a május elsejét szívbelől köszöntők se-rege, és nincs földi erő, amely meggátolná e sereg diadalmenetét. 1890. május 1 óta egyre zengőbben szárnyal a felszabadult alkotó munka dala. A szabadság igaz eszméinek dús talajából gazdagon buzog az új élet forrása. Milliók tudatában válik világossá az élet értelme, az emberiség boldogsága. Ez a felismerés azonban megmutatja szépülő életünk útonállóját is. Azokat az imperialista uralkodó köröket, akik a megátalkodott gonoszok minden eszközével hadakoznak az emberi haladás ellen. Háborúkat szerveznek; nyomort és szenvedést okoznak, fasiszta terrorral uralkodnak, beavatkoznak és provokálnak. A népek függetlenségéről beszélnek, miközben durva erőszakkal nyomják el a függetlenségi mozgalmakat, fizezrével vetik börtönbe a szabadságért harcoló hazafikat. A népeket azonban egyre nehezebben tudják becsapni.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és a népi demokráciák szocialista táborának munkáshatalma, minden nép vezércsillagaként mutatja a nemzeti függetlenség, a béke, a haladás, az emberi jólét és boldogulás útját.

1959. május elsejével a dolgozó magyar nép számvetést készít. Ez a számvetés tényekkel bizonyítja, hogy a pártunk vezette munkáshatalom a szó és a tett egységét jelenti.

A munkáshatalom a mi hatalmunk, a dolgozó emberek hatalma, amely képes a háború nemzetközi gyújtogatónak megfékezésére.

A szocialista tábor lelkesítő példája mind magasabbra szítja a világ haladó erőinek harci tüzeit és lángjában összezsugorodnak, elperzselődnek az imperializmus erői, hogy végül elenyésszenek. Addig azonban még kemény küzdelmet kell vívniuk. Tudatosítani kell az emberekben, hogy a bölcs marxi tanítást, amely szerint az emberek érdeke, hogy: „behatoljanak a nemzetközi politika titkaiba; hogy figyeljék saját kormányaik diplomáciai tevékenységét; hogy szükség esetén hiusítsák meg azt minden hatalmukban álló eszközzel.”

Május 1 1959-ben is a béke erőinek lesz harcos seregszemléje. A nemzetközi munkások szövetségét segít testvére, keze átnyúl a ország-határokat felett és egy-egy értelműen mutatja; a világ népei növekvő egységgel és elszántsággal: békét, boldogságot, akarunk. Ezért szívbelől köszöntjük és lelkesen ünnepeljük május elsejét az egész emberiség szépülő életének diadalünnepét.

elején megkezdtek az épület tatarozását. Most újabb 120 000 forint költséggel folytatjuk az épület karbantartását. Az üdülő felszerelését is kiegészítjük. A jobb ellátás érdekében, konyháját gépesítjük.

Balatonalmádi

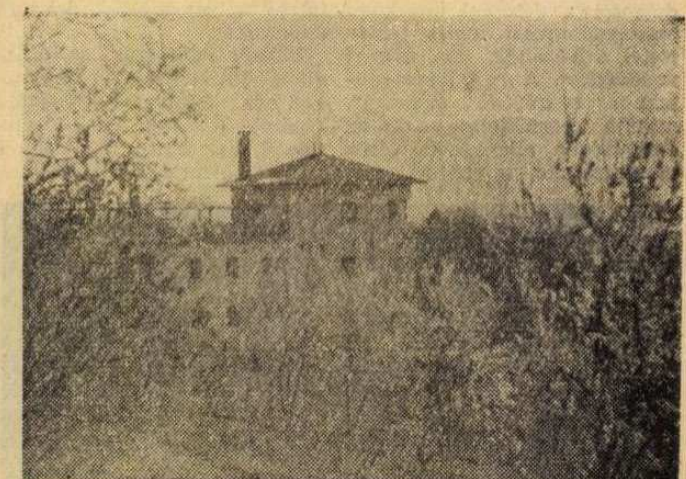
A legszebb Balaton menti postásüdülőben már március

KÖRSÉTÁNK KÖZBEN meggyőződhetünk arról, hogy ebben az évben a lehetőségekhez képest még kulturáltabb, még színvonalasabb lesz dolgozóink üdülése. Központi kultúr-otthonunk nagy gondot fordít az üdülő-könyvtárak gazdag, változatos összeállítására. A különböző üdülőhelyek központi létesítményei nívós, szórakoztató műsort biztosítanak az üdülőbeutaltjainak. Komoly intézkedések történnek az étkeztetés további javítása érdekében is.

Előkészületek folynak a balatonalmádi turista-üdülő, a sátorbázisok és szállások berendezésére.

Körutunk régen abban a reményben búcsúztunk, hogy a nyár folyamán egy-egy üdülőben sok olvasónkkal — mint boldog, gondtalanul pihenő és szórakozó beutalttal — fogunk találkozni.

Szilágyi Géza

Nagymaros tavasszal. (Szilágyi Géza felv.)

ÉLJEN ÉS VIRÁGOZZON A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
ÉS A MAGYAR NÉP TÖRHHETETLEN EGYSÉGE

Tények és adatok a Tanácsköztársaság szociálpolitikájáról

A Tanácsköztársaság kormányának politikájában az első pillanattól kezdve igen nagy súllyal szerepelt a dolgozók életkörülményeinek javítása, szebbé és jobbá tétele.

A tanács hatalom az élet minden területén, így a szociálpolitikában is igyekezett újat alkotni. Erőfeszítéseit szakadatlan küzdelem, nagy elgondolások, hősi erőfeszítések jellemezték. Nyilvánvaló azonban, hogy 133 nap alatt csak megkezdni lehetett azokat a nagy alkotásokat, amelyek — a tragikus események ellenére is — körvonalakban kibontakoznak szemünk előtt.

Igen nagy horderejű intézkedés volt a dolgozók betegség-biztosításának egységes megszervezése. A betegség kezdetétől számított egy évig tartó biztosítási igény jogosultságot állapítottak meg. A táppénz az első hónapban a napi 60 százaléka, majd később annak 75 százaléka volt. A Népbiztosság eltörölte azt, hogy a közalkalmazottakat a biztosítás hatálya alól kivonják.

A Munkaügyi Népbiztosság rendelete értelmében minden üzemben részlegenként mentőszekrényeket kellett létesíteni, hogy esetleges sérülések esetén az elsősegély-nyújtás biztosítva legyen. A csökkent munkaképességű dolgozók részére a gyárakban és üzemekben megfelelő munkahelyeket kellett biztosítani.

A szanatóriumokat, kórházakat, rendelőintézeteket köztulajdonba vették. Minden beteg ingyen részesült gyógykezelésben és gyógyszerellátásban. Állami tulajdonná lettek a gyógyásztárak, gyógyfürdők, gyógyfürrások.

Egészségügyi biztosságokat állítottak fel. A biztosságok feladata az volt, hogy egészségügyi kérdésekben véleményt adjanak és intézkedjenek. Az Egészségügyi Népbiztosság egyik rendelete nagymértékben korlátozta az alkohol forgalmáhozatalát. Az alkoholizmus elterjedése ellen alkohellenes tanácsokat hoztak létre.

Köztulajdonba vették azokat az üdülőket, és nyaralókat, amelyek addig magántulajdonban voltak. Ezekben a volt kiváltságos üdülőkben és nyaralókban 1919-ben mintegy 50 ezer dolgozó és hozzátartozója üdült 3–4 héttel.

A nőket a Tanácsköztársaság egyenjogúsította. A nőket szabadbáda tették, megszüntették nem egyenjogú, megálló helyzetüket. A betegségbiztosításba bevont nők részére szülés esetén gyermekügyi segélyt, a terhesség utolsó hónapjában terhességi segélyt fizettek.

A Tanácsköztársaság különösen meleg szeretettel és nagy gondnal vette körül a gyermekeket megszűntette a törvénytelen gyermek megkülönböztetését. Mindazok a jogok és kötelezettségek, amelyek azelőtt csak a törvényes gyermekeket illették, megillettek

minden gyermeket. Rendelet jelent meg, hogy a budapesti fürdőkben ingyen fürdessék a gyermekeket. Hetenként 35 ezer budapesti gyermek jutott így tisztálkodási lehetőséghez. A fogorvosok naponként 2 óra hosszat ingyen kezelték a gyermekeket.

Megszervezték a budapesti proletárgyermekek vidéki nyaralásának nyaraltatását. Iskolánként iskolaorvosi munkakört rendszereztek. A gyermekek testi és lelki védelmére az iskolákban gyermekvédő gyámrendszert létesítettek. A Margitszigetre addig csak belépődíjjal lehetett menni. A Tanácsköztársaság elrendelte a Margitszigeti belépődíj eltörlését és átadta a gyermekek részére a játszótérnek alkalmas budapesti parkokat és kerteteket is.

A Tanácsköztársaság megszervezte a tanonc-gyermekek intézményes védelmét. A munkaidőt az elméleti oktatással együtt heti 36 órában állapították meg. Forradalmi törvények elé állították azokat, akik a tanoncokat bántalmazták. 400 mestert ítéltek el a tanoncok tettesleges bántalmazása miatt.

Igen nagy jelentőségűek voltak a tanácskormány lakásügyi intézkedései is. Az elfoglalt lakások nagyságát a családtagok számának figyelembevételével szabályozták. A megengedettnél nagyobb lakásokat igénybe vették. A lakóbiztosságok több mint 30 ezer dolgozót és hozzátartozóját juttattak lakáshoz. A lakások bérét 20 százalékkal csökkentették. Az arra legrászorultabbakat bútorral is ellátták.

Minden lakóház az államé lett, kivéve a munkás- és tisztviselőházakat. A Központi Lakásbiztosság egyszerűen és egyszerűen korra megszüntette a régi lakáshivatalokban már szokássá vált visszaéléseket és elsősorban a dolgozókat juttatta lakáshoz.

Amikor az imperialisták blokádja következtében egyre nehezebb lett az ország ellátása és sok nélkülözhetetlen cikket csak nagynehezen vagy egyáltalán nem lehetett megkapni, a fiatal tanácsállam egyre mélyebben nyúlt bele a közszükségleti cikkek elosztásába. Igyekezett minden fontosabb készletet lefoglalni és az állami apparátus útján elsősorban a dolgozók részére szétosztani. Mindez azt eredményezte, hogy a háborús helyzet ellenére is sikerült a dolgozók legfontosabb szükségleteit biztosítani.

A Tanácsköztársaság elbukott, de mi sokat tanultunk az első magyar proletárdiktatúra küzdelmeiből, eredményeiből és hibáiból. Hazánkban ma már a szocializmus építjük meg, megvalósítjuk azokat a célkitűzéseket, amelyeket negyven évvel ezelőtt olyan hősiességgel harcolt a magyar munkássz-tály.

ZSUFFA SZABOLCS

ÜNNEPSÉG VÁCOTT

A Budapest vidéki postaigazgatóság váci fenntartási üzemének ötödik évét ünnepelték, hogy közel állt az ötödik évhez. 1959. április 3-án végre boldogan ünnepelhettek.

Nagy Antal szakszervezeti bizottsági elnök üdvözlő megnyitó beszéde után Szabó Kálmán szaktárs a minisztérium küldötte ismertette üzemünk munkáját, és hangsúlyozta, hogy dolgozóink munkája országos viszonylatban is kiváló teljesítményeket eredményezett.

Szabó Pál szaktárs, a budapesti területi bizottság üdvözlését hozta el hozzánk. Kelemen János szaktárs, az igazgatóság műszaki vezető helyettese, további jó munkát és sok sikert kívánt, és kiosztotta a jól dolgozókat megillető jutalmakat, az elismerő okleveleket a soron kívüli kinevezéseket, valamint a pénzjutalmakat.

Szabó Géza, a fenntartási üzem vezetője köszönetet mondott a dolgozóknak azért a jó munkáért, amellyel megszerezték a büszke élűzem kitüntetését. Kérte, hogy továbbra is lelkiismeretesen, szorgalommal és tudásuk legjavával végezzék üzemünk dolgozói a munkát.

Petrovics János
vez. rádió karbantartó

POSTÁS bétköznepok

TUDÓSÍTÓINK JELENTIK
AZ ORSZÁGBOL:

Kegyelettel és tisztelettel

adózott 1919 hőseinek, a szege-di postás művelődési otthon-ban március 20-án, a tanács-köztársasági emlékünnepe-sen megjelent több mint 400 postás dolgozó.

Ladányi Benedek elvtárs, az I. ker. vb-titkára ünnepi beszédben méltatta a Magyar Tanácsköztársaság jelentőségét, majd a meghívott Hódi Imre nyugdíjas postás, kom-munista veterán emlékezett az első magyar proletárdiktatúra szeméreméiméire.

Azoknak a postás veterán-eknek, akik az ünnepségen nem vehettek részt, táviratban küldte üdvözlését az ünneplő közönség.

Az ünnepség második részé-

Élüzemünnepe a Posta Központi Javítóüzemben

Április 3-án élüzemünnepe volt, a Posta Központi Javító-üzem Gyáli úti telepén. A vezérigazgatóság képviselőjében megjelent Lorény Gyula, X. szakszervezet vezetője, aki meg-emlékezett április 4-e jelentő-ségéről, méltatta a magyar munkásság 14 éves eredmé-nyeit és elemezte üzemünk munkaeredményeit.

A Posta Központi Javító-üzem, mint ahogy a neve is elárulja, jobbára javításokkal foglalkozik. Az elmúlt évben azonban sok olyan új feladat elvégzését vállalta — és teljesítette, amelyet a híradástechnikai gyárak sem mertek vállalni. Eredményeink, melyek-ke a posta híradástechnikai fejlődését jelentős mértékben segítették, a jó vezetés és a kiváló műszaki felkészültség, lelkes dolgozók együttes mun-kájának köszönhetők. Erről

ben a postás színjátéskor „Igy fizettek ok” című egyfelvoná-sos színdarabbal, szavalattal és énekszámokkal, a MÁV szim-fonikus zenekar több zenekari, a városi balettiskola növendé-kei pedig igen kedves baletti-számmal örvendeztették meg a postás dolgozókat.

A már 221 tagból álló „ki mit gyűjt klub” ez alkalommal igen szép kiállítás rendezett. A Tanácsköztársaság idejéből való plakátokat, újságcikkeket, jelvényeket, pénzt és képesla-pokat mutattak be az igen nagyszámú látogatóközönség-nek.

Angyal Rezső
a szege-di postaig.
tájékoztatási felelőse

„Férfinap” a Távbeszélő Díjbeszedő Hivatalban

Jól sikerült „férfinapot” rendezett március 31-én a bu-dapesti távbeszélő díjbeszedő hivatal nőbizottsága, 36 fér-fidolgozónk köszöntésére.

Sajtótudósításokat olvasva tudtuk meg, hogy nagyobb ipari üzemekben a nőbizott-ságok március utolsó napjai-ban felkészítik és megven-dégelik férfidolgozó társaikat. Ha már van nemzetközi nő-napunk, anyák és gyermekek napja, miért is ne lehetne férfinap is a világon. Igazán szép és kedves ez a megem-lékezés.

Férfidolgozóink örömmel fo-gadták a köszöntést. Csino-san terített asztal mellé ül-tették őket és aktuális kö-szöntő rigmusok kíséretében sört és virsli kaptak. A han-gulat kedélyes volt.

Úgy hírlik, hogy március 31-ét hivatalosan is „férfinappá” nyilvánítják. Ha ez így lesz, akkor mi már tet-tünk egy lépést ennek érde-kében.

MAGYAR SÁNDORNÉ
D. B. H.

Öröm a családban

Pártunk és kormá-nyunk néhány hét-tel ezelőtt intézke-dett a családi pótlék felemeléséről. Hogy ez a rendelkezés milyen nagy je-lentőségű és gyakor-latilag mennyit je-lent, ennek példáját láttam Kneip József — a Posta Központi Javítóüzem gépkoc-sívezetőjének csa-ládjában.

Mint az orgonasí-pok, olyanok a pest-újhelyi kis családi ház kertjében jöt-tömre előbukkanó gyermekfejek. Ki-csatlanó egészség mind. Gondtalan gyermekkor tükör-ző vidám arcuk. Hatan vannak: Ágnes, Eva, Károly, Zsuzsa, Margit és Antika.

Igy beszél „any-nak”, Kneip József-ne. „Már egy-két gyer-mek is sok gondot okoz, hát még akkor hat, egyszerre. Kü-lönösen ott, ahol

csak egy kereső van a családban. Ha jün-nek a gyerekek, hogy édesanya, ké-rek szépen egy kis kenyeret, egyszer-re hat szelet kenyere-t, kell leszelni. Három és fél kilo kenyér fogy el na-ponta. Sok kiadás, sok gond, igaz, még sem panaszkodhatunk. Ha valamikor az én gyermekkorom ilyen lett volna, na-gyon örültem vol-na.

„Édesapa” megje-lenése csupa tekin-tély. A gyermekhad eicsendesül és ra-gyogó nagy sze-mekkel figyelik, mit mond.

„Hogy mit jelent a családi pótlék fe-l-emelése? — sokat! A többet a gyerme-ke-ké. Mi már igen sokat kaptunk, és nagyon sokat kö-szönhetünk kormá-nyunknak. A szak-

TELLER ERZSÉBET

TRENCSENYI ISTVÁN:

Rügybontó május

Május elseje volt. Csipős reggel: ére-zni lehetett az élet nyugtalanságát. Balázs korán kelt és azt hitte, hogy elsőnek érkezik. De a hivatal előtt már ott állt egy egyenruhás, idő-sebb postás.

Mind a ketten meglepődtek a korai találkozáson.

— Jó reggelt fiú! Hát te ki vagy? — köszönt rá tréfásan a várakozó.

— Dallos Balázs kézbesítő.

— De szép neved van, Balázs! — mondta az idegen — Dallos! No, ha „dalos” vagy, ma szívedből dalolhatsz.

Közben is érkeztek. Többen voltak, akik nevén szólították az idegent, aki beszélni kezdett:

— Elvtársak! Nekünk az életünk ez a szép ország! És vannak gazemberek, akik lelketlenül árulják! Igaz, ők nem érzik magukénak, hiszen mi, munkás-emberek kezdünk törni itt a földet ezer év előtt, mi építettük fel az első vi-skót. Ültettünk szőlőesszót, építettünk kastélyt, templomot és gyárakat, hogy királyi itallal teljenek meg a papi pin-cék és csengő arannyal uraink bársony kintősenek zsebei. De annak a világnak már vége! Ebben az országban minden a miénk. A Tanácsköztársaság nekünk sít kenyeret a bázából, mi költözünk a villákba és nekünk fog termelni a gyár.

Nem engedjük, hogy bécsi bálokban tán-colják el a mi verejtékünk aranyát.

— Nem engedjük, Petrovics elvtárs! — kiáltottak többen is.

Balásznak vérében forrt a szavak értelme. Mintha gözgep dolgo-zott volna a szíve helyén, vére zúgott, és szinte robbanásig szította testét.

A Városligetbe mentek. Ujjongott a lelke s lelkesedése nem ismert határt. Balázs arról beszélt, hogy az őcse épp olyan otthonosan érzi magát Eszterházy kastélyában, mintha ott született volna

a hercegi ágyban. Egy másik ember azt mondta el, hogy Józsi bácsi, a 62-esből tegnap befeküdt a kórházba. Táppénzt kap és már nem kell félnie, hogy éhen hal otthon a családja, amíg meggyó-gyítják tönkrement szívét. Az asszonyok egymást kínálgatták a szegényes kosar-akból, mintha mindenki testvére lett volna a másiknak. Senki nem szégyellte a csupasz barnakenyeret és a keményre-sült „kukoricásüteményt”. Leiket me-legitő, szívet forrósító ünnep volt.

Beszélgettek, daloltak itt is, ott is a Ligetben. Talán Balázs társasága volt a leghangosabb. Szórnyaltak a lelkesítő munkásdalok és a vidám énekek.

Délután Petrovics elvtárs is oda-ment hozzájuk és nézte őket. Énekel Petrovics is, de néha-néha elkalandozott a gondolata és abbahagyta az éneket. Balázs észre-vette, hogy Petrovics homlokán a ba-rázdák között gond bújkál. Balázs paj-kosan rászólt a hallgató emberre

— Daloljon maga is, Petrovics elv-társ!

— Jó kedvetek van — hangzott a vá-lasz. — Örülök neki. De most megyek, megtudom, mi újság?

— Sehová se! — mondta Balázs.

— Örüljünk, vigadjunk kedvünkre, van miért!

— Igazad van, Dallos Balázs Énekel-jetek! De én megyek! A mi uraink nem hiába árulják Bécsben a mi gyönyörű hazánkat. Van rá sok bevő. Francia, olasz, román, angol és még ki tudja hány nemzetiségű úr, aki jól tudja, hogy itt a Duna—Tisza közén, a mi kis Ta-nácsköztársaságunkban aranyat ér min-den talpalatnyi föld és minden mun-káskész!

— Nen adjuk, Petrovics elvtárs! — szólt valaki.

— Hiába árulja az, akinek semmi köze hozzá — mondta más.

— A vásáron mi is ott leszünk — rik-kantotta Balázs.

— Te is, Dallos fiam? Hiszen nemré-gen cserélted fel a pendelt ezzel a cifra-gombos ruhával...

— Mégis ott leszek. Nekem is van egy kis közöm a vásárhoz, nem gondolja, Petrovics elvtárs? Énekeljünk hát...

Énekelni kezdtek, de Petrovics gond-terhelten mégis elment.

Es milyen hirtelen véget ért az ünnep.

Tizenegy nap!... Balázs szerelvénye ott állt a sí-neken és ő dideregve sétált a fü-zesabonyi állomás rendezetlen peronján. A vöröskatonák közül, aki tudott, pihent a vagonokban. Balázs-nak nem volt nyugta. Május 1 öröme járt az eszébe. Erthetetlen, milyen gyorsan el tudta homályosítani az ün-nep fényességét egy rossz hír. Szorongva várta, hogy induljanak tovább. Legsúlyosabban gyalog indult volna Miskolcra, hogy minél előbb szemtől szembe legyen a cseh légionáriusok francia ezredesével, vagy a románok olasz ezredesével, vagy ki tudja ki-vel aki tőle is azt akarja elvenni, amit oly igazán magáénak érzett május else-jén.

Kérdés riasztotta fel:

— Miért nem alszik Dallos elvtárs?

Meglepődött. Ki ismeri őt ebben az idegen faluban? Szembe nézett az egyen-ruhás emberrel, aki mellett talán tíz-szer is elment már s nem vette észre.

— Maga is itt van, Petrovics elvtárs?

— Édes fiam, persze, hogy itt! Mert van rajtam piros nadrág?

— A bátyám huszár volt, ő hagyta rám...

— Szomorú vagy. Talán félsz is... és a szíved?... dalos még, Balázs?

— Azt mondják, a csehek is, meg a románok is Miskolcon vannak.

— Erre felelj: dalos még?

— Dalos, Petrovics elvtárs! Látja, mi-lyen szépen virrad keletről? Május van! Ez a május nekünk bontott rágye-let, nekünk fog virágozni a tavasz és ne-künk fog teremni a nyár. Miért ne le-hetne dalos a szívem.

— De a csehek Miskolcon vannak, jól mondják.

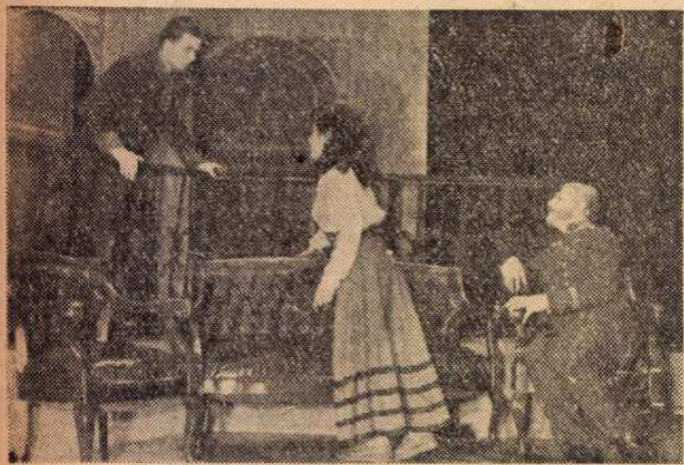
— Azt hiszem oda megyünk, ugye?

— Oda.

— Akkor jó, mert azért van rajtam ez a piros nadrág, hogy messziről lássák: a Tanácsköztársaság katonája Dallos Ba-lázs.

Éljen május 1., a munkásnemzetköziség nagy ünnepe

A kulturális napok mérlege

A postás kísérleti műkedvelő színpad április 8-án este mutatta be Jean Anouilh: „A szerelem komédiája” című drámát. (Takács Miklós felv.)

10 év lelkes kulturális munkájának gyümölcsét, 10 év fáradságának eredményét szemlélhették szaktársaink a Tanácsköztársaság kikiáltásának 40. évfordulója tiszteletére rendezett „postás kulturális napok”-on. Felemelő érzés volt látni, hogy a munkáskultúra zsenge virága, amelyet felszabadulásunk első

percétől ápolunk, 14 év alatt erőteljes bokorra fejlődött. Szakszervezetünk néhány lelkes társadalmi munkása 1945-ben kezdte meg a kulturális tömegmozgalom szervezését a postás dolgozók között. 1949-ben már működött a Cházár András utcai kultúrotthon. Az üzemi kultúr-munkások később a Központi

Kultúrotthonban találtak működési lehetőséget.

Az április 3-tól 12-ig tartó „kulturális napok” az elmúlt időszak eredményességét bizonyították. Színes és változatos programja a rendezvények színvonalát jelentős fejlődésről tanúskodott. A zenekar, a kórus, a táncsoport és a színjátszók tudásuk legjavát adták. A gazdag programban helyet kapott a központi könyvtár kiállítása és ismeretterjesztő előadás is. Kiemelkedő esemény volt a postás KISZ-fiatalok találkozója a tatabányai bányász- és a móri parasztfiatalokkal. A népgazdaság különböző területein dolgozó fiatalok jól megértették egymást és minden bizonnyal egy hosszabb és szorosabb barátság alapjait rakta le a találkozás.

Ismeretes, hogy az évenként megrendezendő vasas segerszemle nagy lendítő ereje a vasipari üzemek kulturális fejlődésének. Vajon a kultúrotthon most megrendezett „kulturális esemény-korszáka” nem lehetne elindítója egy minden évben megrendezett — postás kulturális segerszemle-nek? Mi, a kultúra munkásai úgy véljük, hogy a rendszeresen megrendezett bemutatók előadások nagyot lendítenének a postás dolgozók kulturális fejlődésén.

TAKÁCS MIKLÓS

Felhívás!

A Postás Szakszervezetek budapesti képzőművész köre Tamás Ervin festőművész vezetésével rendszeresen dolgozik és készül egy megrendező postás képzőművészeti kiállításra. A kör szívesen látja a képzőművészettel komolyan foglalkozni kívánó szak-társakat.

A szakmaközi bizottság a szakszervezeti tagok érdekképviselője

A szakszervezetek VII. kerületi szakmaközi bizottsága (Budapest, VII., Almási tér 2. szám) megkezdte rendszeres munkáját. A szakmaközi bizottság a kerületben lakó és dolgozó szakszervezeti tagok érdekvédelmi képviselője. Hatáskörébe tartozik: a kerületi tanács munkájának támogatása, városfejlesztési, egészségügyi és szociális ügyekben, valamint az áruellátás kérdésében nyújt segítséget, ezenkívül kulturális, sport, munkaügyi és az ifjúság nevelésével

kapcsolatos feladatok megoldásával foglalkozik.

Ügyelet és felfogadás: minden hétfőn és pénteken délután 16 órától 19 óráig.

Jogi tanácsadás: minden hónap második és negyedik szerdáján délután 15 órától 17 óráig. A tanácsadás ingyenes, bármilyen jogi ügyben szakértői jogi tanácsadó áll a dolgozók rendelkezésére.

Felvilágosítás: mindennap 8–9 óráig a 423-928 telefon 33. mellékállomásán és délután 13 órától 14.30 óráig a 410-663 telefonszámon.

SPORTHÍREK

A tavasz korai beköszöntésével megelénkültek a sporttelepek. Azok a sportolók, akik eddig a tornateremben készültek fel a tavaszi idényre, most már a szabad téren folytatják előkészületeiket. — Több sportágban már megindultak a küzdelmek. Legkorábban a labdarúgó csapatok kezdtek meg az idényt. Labdarúgó-csapatunk rajtja gyengén sikerült, mert az eddig lejátszott mérkőzésekből mindössze 1 pontot tudtak szerezni.

Női kézilabda csapatunk szintén megkezdte a tavaszi mérkőzéseket és az első 2 pontot már megszerezte. Sajnos ezért a 2 pontért női csapatunknak nem kellett megküzdnie, mert a békéscsabai csapat lemondta a mérkőzést.

Atlétáink a mezeli bajnokságok során értek el figyelemre méltó eredményeket. Reméljük, hogy az országos bajnokságon is jól fogunk szerepelni. Különösen ifjúsági csapatunktól várunk jó eredményeket.

HIREK

ANYÁK NAPJA

Szakszervezetünk budapesti bizottsága a Cházár A. utcai színházteremben május 8-án anyák napja ünnepséget rendez a budapesti édesanyák tiszteletére.

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

A budapesti postás KISZ-fiatalok a Benczur utcai művelődési otthonban látták vendégül a móri parasztfiatalokat és a tatabányai kiszeseiket. Ezen a találkozón — amely vacsorával és reggelivel tartó táncos volt összekötve — szoros baráti kapcsolat alakult ki a fiatalok között, akik elhatározták, hogy ezután gyakrabban fognak találkozni.

IRODALMI EST

Április 12-én vasárnap a Kapospár 1. postahivatal dolgozói zenés irodalmi estet tartottak. A műsorban szavaltak, énekeszámok, dramatizált novella, hegedűszóló és felőlvásások szerepeltek. Közreműködtek Makarics Józsefné, Király Ilona, Várnai Margit, Hotter István, Balogh Gyula, Székely György, Kovács Fe-

Figyelem!

Budapesten a jelenleg folyó szakszervezeti választásokkal egyidejűleg átszervezzük a kishivatali helyi csoportokat, és kerületi csoportokat hozunk létre. A kishivatalok dolgozói a kerületük egy-egy csoportjához fognak tartozni.

Szakszervezeti feladatok a gazdasági tervezésben

Megvalósítható cél, amit pártunk 1959. március 6-i határozata ajánl dolgozó népünknek; — hogy ez év végére érjük el a 3 éves népgazdasági terv 1960-ra tervezett színvonalát. A határozat külön is felhívja a társadalmi szervezetekben dolgozó kommunisták és párttagok figyelmét, hogy a cél érdekében minden erővel segítsék a tömegek alkotóerejének további kibontakozását.

Szakszervezeti munkánk közben eddig is foglalkoztunk a tervgazdálkodás, segítésével. Főként a bérügyi, valamint a munkaügyi tervek alakulását és végrehajtását kísértük figyelemmel. Ez a munkánk már rendszeres és tegyük hozzá: sok vonatkozásban eredményes is. Ennyi azonban ma már nem elegendő. A párthatározat sikeres végrehajtása érdekében foglalkoznunk kell — fokozottabb mértékben — a beruházás, a műszaki fejlesztés kérdéseivel, a termelési költség és a termelékenység alakulásával, valamint a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javításával.

Ez a munka közgazdasági szemléletet igényel és megkívánja az ehhez szükséges ismereteket, hogy tisztán lássuk feladatainkat.

Mérlegelnünk kell, hogy a beruházásokra rendelkezésünkre bocsátott összeget hogyan lehet célszerűbben, gazdaságosabban felhasználni. Tudnunk kell, hogy a beruházás hogyan növeli tervünk gazdaságosságát, mennyire szolgálja a munka minőségének javítását. Meg kell értenünk, hogy fejlődésünk — ezen belül az élet-színvonal emelése — szempontjából mennyire fontos a műszaki fejlesztés és fel kell kutatnunk azokat a területeket, ahol lemaradtunk, ahol még van tennivaló. Ezek elsősorban szakmai feladatok, de a szakszervezeti tisztviselőknek is segítenek ezek megoldását. Csak így jutunk közelebb a célhoz; az életszínvonal 1960. évre kitűzött mértékének 1959-ben történő megvalósításához. Hogyan kezdjünk ehhez a munkához? Elsősorban úgy, hogy elsajátítjuk a közgazdasági ismereteket, felhasználjuk az oktatások tanulási

lehetőségeit. Ne akadjunk meg egy-egy ismeretlennek tűnő kifejezésnél, hanem bátran kérdezzük meg közgazdászainkat.

Jó módszer a dolgozók tanácsának kikérése. Ismeretessük az eddiginél sokkal szélesebb körben problémáinkat. Termelési tanácskozásokon, aktív értekezleteken kérjünk véleményt a tervezés helyi problémáin kívül a jelentősebb beruházási és műszaki fejlesztési feladatokra vonatkozólag. A dolgozókat érdeklik az életmódjukat és munkájukat könnyítő beruházások és a műszaki fejlesztés is. Igen sok jó észrevétel hangzik el egy ilyen tervfeladat végrehajtásakor. Ezeket kell nekünk összegyűjteni és hasznosítani.

A posta kulturális, szociális beruházásait vizsgálva, az elmúlt évben lemaradást tapasztaltunk a végrehajtásban. A lemaradás indoklása, s az emlegetett akadályok olyanok, hogy azok nagy részét kellő figyelemmel el lehetett volna hártani. Nem volt kivétel?... anyagihiány?... tervezési hibák?... Ezeknek nem szabad még egyszer előfordulniuk. Hogyha nemcsak tudomásul vesszük a területünkön folyó építkezést, nemcsak a magasépítési szakemberekre bizzuk annak sorsát, hanem érdeklődünk a végrehajtás felől és az akadályok elhárítását a dolgozók jó javaslatainak felhasználásával megkíséröljük nem történet volna lemaradás legalábbis ilyen mértékben nem.

Tervgazdálkodási munkánk természetesen csak akkor lehet teljes, ha a postaszervezetben folyó egyéb tervfeladatok végrehajtását is figyelemmel kísérjük és feladatunknak érezzük. Nem lehet közömbös számunkra, hogy hol, milyen műszaki berendezéseket építenek; hogy hol építenek új távbeszélő hálózatot, hol kábelesítetnek; vagy az, hogy hol kellene ilyen feladatot végrehajtani. Emelkedő életszínvonalunk megköveteli a korszerű, a fejlett postaműszaki és postaforgalmi szolgáltatást. Nekünk is érdekünk, hogy például ott gépesítsék a kézbesítést, ahol az leginkább szükséges; hogy a távbeszélő bekapcsolási lehetőség abban a városban fejlődjön, ahol indokoltabb; hogy a megadott beruházási kereten belül a szociális és munkavédelmi beruházásokra is elegendő összeg jusson. Ezért szükséges, hogy szakszervezeti munkánk közben ne nélkülözzük a termelési feladatok megoldásához szükséges közgazdasági szemléletet és végrehajtási ismereteket.

Polgár István
a bér- és munkakügyi osztály munkatársa

Az első KISZ-hét mozaikjai

A Krisztina Távbeszélő Üzem KISZ-szervezetének alapszervi vezetőségi ülésén, amikor a Magyar Tanácsköztársaság 40. évfordulójának méltó megünnepléséről akartak határozatot hozni, oly sok javaslat hangzott el, hogy a KISZ-titkár nem tudott választani a jobbnál jobb ötletek közül. A gordiuszi csomót „rendezzünk KISZ-hetét”

javaslat oldotta meg. Hosszú lenne itt leírni, hogy mennyi sok szervezési feladat hárult ezzel az alapszervi vezetőségre, de hogy a nehézségekkel megbirkóztak, azt a tények bizonyítják.

Most pedig kísérjük nyomon a „KISZ-hét” programjában részt vevő ifjéket.

A Petőfi Színház

kis páholyában ifjúmunkások ülnek. Gábor Béla: Lyuk az életrajzon c. szatirját nézik, és érdeklődéssel hallgatják az író társadalmi mondanivalóját.

Tetszik a darab, ezt mondja a felcsendülő kacagás és a tapsvihar. Újra felmegy a függöny, sötétség borul a páholyból. Szórakoztatott tovább, jó mulatást, ifjúmunkások!

A Nemzeti Múzeumban

a Tanácsköztársasági emlékkiállítás tekintetét meg a fiatalok egyik csoportja.

Megsárgult okiratok, tépett csapatászlók között, meghatott tanulmányozták apáink harcát, a 133 nap eredményét és küzdelmét.

Ismét színházban. Fehér Klára:

100 nap házasság

c. mai tárgyú darabját nézi a Krisztina Üzem KISZ-tagjainak egy csoportja. A téma láthatóan érdekli őket. Ertelhető, hiszen nekik, mai fiataloknak írta Fehér Klára. Bakos László távirádmunkás most volt először színházban, — A KISZ-nek köszönhetem ezt az élményt — mondja a 17 éves ifjúkommunista —, soha nem felejtjem el.

A Posta Vezérigazgatóság kis tanácstermében 18 KISZ-fiatal várja az

ismeretterjesztő előadás

kezdését. A szocialista erkölcsről és művészetről akarnak szót hallani. Belbinger Miklós KISZ-tag, a posta kiváló dolgozója az első előadó. A szocialista-realista művészetet hasonlítja össze a nyugati „wurlitzer” kultúrával. A következő előadó Gömösi Oszkár szd., a Zrínyi Akadémia végzős növendéke. Témája az idealista és a marxista világnézet összehasonlítása, műveltség és sokrateszi logika csendül ki szavaiból. Mindenki feszülten figyel és az előadó hangja betölti az egész termet.

A Jókai Színházban,

Dobozi Imre: Szélvihar c. drámáját nézik most a KISZ-esek. Néhányan közülük a Tegnapi c. filmet is látták. A drámai csendben 1956 októberének tragikus eseményeit látjuk a színpadon. Három éve már, hogy a nyugati imperialisták és magyar cinkosai

megpróbálták visszaállítani a régi, kizsákmányoló rendszert. De mintha csak tegnap történt volna, „Borzasztó még visszagondolni is rá” — sóhajtott föl Csonkás Erzsike. Igaza van. Ezért köszönjük Dobozi Imrének a megmentőt; nem felejtjük el és vigyázunk, hogy ne ismétlődjen meg soha 1956 októberére.

Mázsas oszlopok között találkozunk megint a fiatalokkal. A Feszty Árpád utcai

távírópózna tároló helyen

KISZ-fiatalok dolgoznak. Itt bizony markos kezekre van szükség, de segítségben nincs hiány. A TF KISZ-szervezete 15 fővel nagyszzerű segítséget nyújtott a Krisztina Távbeszélő Üzem KISZ-fataljainak. Egy délután 1188 Ft megtakarítást jelentett az üzemnek ez az ügyes kooperáció. Születtek

üzemi felajánlások

is, amit a Tanácsköztársaság évfordulójának tiszteletére vállaltak a KISZ-héten. A nyilvános értékelés alkalmával hallottuk, hogy itt is jó eredménnyel végeztek az ifjúmunkások. Az építési osztály KISZ-brigádja 100 százalékra, az üzemosztályon Neer Lipót és Szénási Gyuláné túlterjesztette vállalt munkafeladatait.

Szocialista termelésből fakad a jólét. Tudják ezt jól a Krisztina Üzem KISZ-fiataljai. Ezért a KISZ-hét munkája is azt szolgálta, hogy eredményeivel minél előbb megvalósulhasson a szocializmus világa.

TÖRÖK MIHÁLY

POSTÁSOK ÍRJÁK

Köszönet

a postás zenekarnak

Köszönjük a zenekar március 20-iki zereplését, amikor is a Magyar Tanácsköztársaság 40. évfordulója alkalmából megrendezett ünnepségünkön forradalmi indulókkal teremtettek jó hangulatot. Felélevenítették nekünk a 40 éves mozgalmi múltat, és emlékeztettek az 1919-es időkre.

A lelkes szereplésért a zenekar minden egyes tagjának mondanak köszönetet

a Budapesti Távbeszélő
Díjbeszedő Hivatal
dolgozói

Kedves elvtársak!

Összinte örömmel tolmácsoljuk hálás Pöszönetünket a Postás Szakszervezet nagykanizsai zenekara postásainak, akiknek szíves társadalmi munkája már több esetben emelte rendezvényünk színvonalát. Szerepük tiszteletét váltott ki mind az iskola nevelői, mind a szülők körében. Ugyancsak köszönjük a Postás Szakszervezet országos központjának, hogy lehetővé teszi iskoláink ilyen módon való támogatását.

A nagykanizsai általános iskola igazgatója és a szülői munkaközösség elnöke

Dísztvírat

a Postások Szakszervezete Elnökségének, Budapest

A Posta Központi Járőrtelép dolgozói és vezetői köszönetünket fejezzük ki a „Vörös Vándorászló” odaítélése alkalmából küldött jókívánságokért.

Munkánkat a jövőben is a szocialista verseny fogja jellemezni, amelyben nemcsak a mennyiségi termelés, hanem a minőségi munka és a gazdaságosság elve is érvényesülni fog. Ezzel kívánunk a postának és a népgazdaságnak a tervek teljesítéséhez mérhető segítséget nyújtani.

A MINISZTER-TANÁCS ÉS A SZOT
ELNÖKSÉGE VÖRÖS VÁNDORÁSZLÓ-
JÁVAL KITÜNTETETT
POSTA KÖZPONTI JÁRŐRTELEP
DOLGOZÓI